

KULTURKOMPASSET • Opera

reviews of culture events

• Ballet

- Classical music
- Theatre
- Musical
- Art's
- Design
- Literature
- Music CD's
- Festival
- Movies
- Tourism

Péléas og Mélisande – Strålende musikalitet.

By Henning Høholt on 4/21/17 • Categorized as Opera

Péléas og Mélisande – Strålende musikalitet.

Av Henning Høholt, Fotos Erik Berg.

OSLO/NORGE: Slik vi er blitt vant med, under Per Boye Hansens periode som operasjef opplever vi gang på gang strålende musikalitet og fremragende sangkrefter på opera scenen i Bjørvika i Oslo. Dette gjelder også ved Norgespremieren på Claude Debussys opera Péléas og Mélisande – Strålende musikalitet, praktfull sang. Glimrende ledet av musikkshjef og dirigent Karl-Heinz Steffens. Som uttaler: *Debussys partitur er et mirakel.*

Nå iscenesetter det unge stjerneskuddet **Barbora Horáková Joly** for første gang Claude Debussys eneste opera.

Debussys partitur til Pelleas og Melisande er et mirakel, uttaler musikkshjef Karl Heinz Steffens. Edward Nelson og Susanna Hurrell i tittelrollene. Foto Erik Berg.

Dessverre er ikke denne operasjefen alltid, eller mer korrekt, – *sett med mine øyne*, – ofte ikke så heldig i sine valg av regissører, og i dette tilfelle slett ikke ved valget av scenograf. Jeg føler at denne tragiske romantiske forestillingen er plassert på et Sinnsykehus omgitt av mer eller mindre gale mennesker, noe som absolutt ikke kler forestillingen og dens historie med mye symbolikk i det hele tatt. Derfor var antagelig da også publikumstallet, etter pausen merkbart redusert i den nesten fullsatte salen på premieren, på denne praktfulle solfulle førpåske fredags kvelden. Kjente publikummere uttalte til meg, da de forlot operahuset i pausen, ***“at dette var det verste de noen gang har opplevet i***

Operan". Dette er beklagelig, og det er et signal om at dette aksepterer det norske publikum ikke. Kanskje de aksepteres dette andre steder i verden, men foreløpig er Oslo publikummet ikke kommet så langt.
(Heldigvis!)

Imidlertid tar jeg et forbehold av denne uttalelsen, for som nevnt, etter min oppfattelse, musikalsk og sanglig var dette utsøkt, på høyest mulige kvalitets nivå, både fra den lange utenlandske gjeste rekke på rollelisten hvor vi opplevde etablerte og nyere sangstjerner. Glimrende ledet av **Edward Nelson** som **Pelleas**, sammen med **Susanna Hurrell**, som **Melisande**, samt **Paul Gay** som Golaud, videre **Anders Lorentzson**, **Ludvig Lindström** og **Randi Stene**. Samt sist, men ikke minst fra den yngste sceniske medvirkende den norske guttesopranen **Aksel Rykkvin**, 13 år, som i tillegg til sin meget vakre guttesopran, som nå, dessverre, sikkert ganske raskt vil komme i stemmeskiftet, også scenisk gjennomfører sin rolle fremragende med stor sikkerhet, og naturlighet i presentasjonen. – En stor opplevelse å ha fått med oss.

Fra Pelleas og Melisande på Operaen i Oslo.

Pelléas og Mélisande tar oss med inn i en hemmelighetsfull verden der skillet mellom drøm og virkelighet utviskes. Hit kommer en kvinne ingen vet hvem er eller hvor kommer fra. Mélisande bringer lys og håp inn i dunkle rom der det lukter rått av sykdom og forfall. Hun kommer med nytt liv til en dysfunksjonell familie med mørke hemmeligheter.

Fra Pelleas og Melissande i Oslo.

Det er Golaud som finner den bortkomne Mélisande og gifter seg med henne. Men da den unge kvinnen møter sin manns yngre halvbror Pelléas, skjer det noe mellom dem – «noe større enn meg selv», ifølge henne selv. Golaud observerer hva som er i ferd med å utspille seg og reagerer i sterk sjalusi. Trekantdramaets tragedie kan ikke forhindres.

Scenografien – redselsfullt!!!! :

Scenografien til Pelleas og Melisande.

Å plassere det hele visuelt i et rom helt dekket med store hvite fliser, hvori teksten beskriver at vi oppholder oss i vakre naturomgivelser rundt et slott, er den første feiltagelsen fra scenografen, **Ralph Myers'**, side.

Videre er dessverre også lyssettingen ved **James Farncombe** meget varierende, for å ta det positive først. Skyggevirkningene av Pelleas og Melisande i begynnelsen av andre delen etter pause, er fremragende, og gir denne store kjærlighets scenen en ekstra dimensjon, men dessverre så holder

dette enkelte talentfulle utbrudet ikke til å få bestått for lysdesigneren. I likhet med scenografien, så går lysdesigneren stikk motsatt av det tekstlige grunnlaget,

blant annet når det i teksten beskrives at sangerne ikke klarer å se på grunn av mørket i den mørke grotten, hvor de oppholder seg, da skrues lyset fra de redselsfulle oven lys armaturerene på på fullt, slik at dette ser ut som en meget lysfylt dag.

Scenografisk opplevelse av Pelleas og Melissande i Oslo. Fra venstre Anders Lorentzon, Susanna Hurrell og Paul Gay i soverommet.

Det ser tydelig ut som om dette er med vilje, og dermed har lysdesigneren oppnået sitt mål, men dette holder dessverre ikke mål, for dette er jo ikke noen eksperimentell *skoleforestilling*, men en Norgespremiere av den eneste opera av **Claude Debussy** på Norges fremste operahus.

Om Pelléas og Mélisande

Pelléas og Mélisande tar oss med inn i en hemmelighetsfull verden der skillet mellom drøm og virkelighet utviskes. Hit kommer en kvinne ingen vet hvem er eller hvor kommer fra. Mélisande bringer

lys og håp inn i dunkle rom der det lukter rått av sykdom og forfall. Hun kommer med nytt liv til en dysfunksjonell familie med mørke hemmeligheter.

Det er Golaud som finner den bortkomne Mélisande og gifter seg med henne. Men da den unge kvinnen møter sin manns yngre halvbror Pelléas, skjer det noe mellom dem – «noe større enn meg selv», ifølge henne selv. Golaud observerer hva som er i ferd med å utspille seg og reagerer i sterk sjalusi. Trekantdramaets tragedie kan ikke forhindres.

Pelleas og Melisande i Oslo, fra venstre Susanne Hurrell, Paul Gay og Edward Nelson

BAKENFOR ORDENE

Claude Debussy skrev sin eneste opera samtidig som **Sigmund Freud** utarbeidet sine teorier om hvordan det underbevisste viser seg i drømmenes virkelighet. Freuds bok om drømmetydning ble utgitt i 1900, mens Pelléas og Mélisande hadde premiere i 1902. På ulike måter prøvde de å nærme seg det uforståelige, indre livet ved hjelp av abstrakte verdener og alternativer til de rasjonelle ordene : drømmene, mytene, symbolene og musikken.

Operaen bygger på **Maurice Maeterlincks** drama, *Pelléas et Mélisande*, som første gang ble fremført i Paris i 1893. Som en ledende skikkelse innen den litterære symbolismen, vektla Maeterlinck språk-bildenes evne til å kommunisere på et annet og dypere plan enn direkte tale og handling. På overflaten kan dramaet virke enkelt, merkelig og inkonsekvent. Men ifølge Debussy selv inneholdt denne teksten mer menneskelighet enn beskrivelser av det virkelige liv, den hadde «et stemningsskapende språk hvis følsomhet lar seg utvide til musikk og orkestral utsmykning».

I sin opera-versjon demonstrerer han musikkens evne til å strekke seg nærmere det vi ikke selv klarer å gripe eller sette ord på: det uforklarlige, det skjulte, det vi bærer med oss av komplekse følelser og menneskelige relasjoner. Debussys romantiske tonespråk, med store klangbilder som gradvis forandrer seg, utdyper og fargelegger det som skjer på scenen: fysisk og mentalt, bevisst og ubevisst.

Applaus for Pelleas og Melisande premieren i Oslo. Foto: Henning Høholt

Det er første gang *Pelléas og Mélisande* settes opp ved Den Norske Opera & Ballett.

Forhåpentlig ikke siste gangen, men helst – visuelt – i en ny produksjon.

Tagged as: [Aksel Rykkvin](#), [Anders Lorentzson](#), [Barbora Horáková Joly](#), [Claude Debussy](#), [Edward Nelson](#), [James Farncombe](#), [Ludvig Lindström](#), [Maurice Maeterlinck](#), [Paul Gay](#), [Pelléas et Mélisande](#), [Ralph Myers](#), [Randi Stene](#), [Sigmund Freud](#), [Susanna Hurrell](#)

Sponsored

PRIVATMEGLEREN

Les mer >

Velkommen til Persvei 2

Husk visning torsdag 4. mai kl. 1730-1800